Súd:	Okresný súd Humenné
Spisová značka:	5C/169/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8316204126
Dátum vydania rozhodnutia:	28. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Anna Lisá
ECLI:	ECLI:SK:OSHE:2017:8316204126.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Annou Lisou, v právnej veci žalobcu Ľ. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, Y., zast. JUDr. Štefanom Strakom, Krmanova 1, Košice proti žalovanému SR zastúpená: Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, o zaplatenie 6 887,27 EUR s prísl. takto

r o z h o d o l :

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi z titulu náhrady škody sumu 1184,07 eur s 5,05% úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 09.04.2016 do zaplatenia, v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi z titulu náhrady nemajetkovej ujmy sumu 2500 eur, v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

Žalobkyni priznáva vo vzťahu k žalovanej v konaní o náhradu škody náhradu trov konania v rozsahu 78% a v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy v plnom rozsahu.

O výške trov konania rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou podanou dňa 03.05.2016, upresnenou podaním doručeným súdu dňa 29.05.2017 (na č.l. 117), o ktorom súd rozhodol ako o návrhu na zmenu žalobného návrhu na pojednávaní konanom dňa 17.08.2017, žiadal zaviazať žalovanú na zaplatenie náhrady škody v sume 1337,29 eur s 5,05% úrokom z omeškania od 09.04.2016 do zaplatenia, ktoré žalobcovi vznikli na trovách právneho zastúpenia v konaní vedenom pred Okresným súdom Y. pod sp. zn. XT/XXX/XXXX. Žalobca v súvislosti s týmto konaním žiadal priznať aj náhradu nemajetkovej ujmy v sume 5000 eur a samostatne žiadal žalovanú zaviazať aj na zaplatenie trov konania, ktoré mu vznikli na trovách právneho zastúpenia pri predbežnom prerokovaní jeho nároku na náhradu škody v celkovej výške 549,98 eur. Žiadal tiež priznať náhradu trov tohto konania.

2. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Poukazovala najmä na to, že orgány činné v trestnom konaní postupovali zákonne, nemohli toto trestné stíhanie odmietnuť, ak v určitom štádiu trestného konania boli preukázané dôkazy, ktoré nasvedčovali tomu, že bol spáchaný trestný čin. Zástupca žalovanej poukazoval na to, že v celom trestnom konaní platí prezumpcia neviny a na obvineného sa hľadí, akoby nebol právoplatne odsúdený, teda ako na nevinného, preto neuznáva žiaden z uplatnených nárokov žalobcu v tomto konaní.

3. Žalobca svoj žalobný návrh odôvodňoval tým, že dňa 30.11.2012 v Y. vydal vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ v Y., odbor kriminálnej polície, oddelenia všeobecnej kriminality Y. uznesenie o vznesení obvinenia pod sp. zn. ČVS: M.-XXX/M.-Y.-XXXX, ktorým bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

4. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal žalobca v zákonnej 3-dňovej lehote sťažnosť, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry v Y. uznesením XPv/XXX/XX-XX zo dňa 13.03.2013 zamietol a dňa 07.11.2013 podal obžalobu na Okresný súd Y..

5. Rozsudkom Okresného súdu Y. č. k. XT/XXX/XXXX-XXX zo dňa 14.10.2014 bol žalobca oslobodený spod obžaloby a to z dôvodu, že nebolo preukázané, že sa skutok, pre ktorý bol obžalovaný, stal.

6. Žalobca svoj nárok právne odôvodnil § 3 ods. 1 písm. a) Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, kedy zodpovedá za nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci štát. Poukázal na doterajšiu judikatúru, i súdnu prax, z ktorej vyplýva, že ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca trestne stíhaný, uznesenie vyšetrovateľa OR PZ v Y. o vznesení obvinenia zo dňa XX.XX.XXXX sp. zn. ČVS: M.-XXX/M.-Y.-XXXX sa považuje za nezákonné. Oslobodzujúci rozsudok má rovnaký význam, ako zrušenie rozhodnutia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti začatia alebo vedenia trestného stíhania je totiž neskorší výsledok trestného konania.

7. Žalobca svoj nárok na náhradu škody ktorá vznikla žalobcovi na trovách právneho zastúpenia v tomto trestnom konaní preukázal predložením faktúry č. V.-XXXX/XXX zo dňa 31.03.2015, splatnej dňa 14.04.2015, prílohou ktorej je aj samotné vyčíslenie trov právneho zastúpenia podľa zoznamu úkonov právnej služby (č.l. 14). Zástupca žalobcu predložil súdu ako dôkaz vzniku škody aj doklad o zaplatení týchto trov zo strany žalobcu na účet právneho zástupcu zložením na účet advokáta (č.l. 120).

8. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy žalobca uplatňoval podľa § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z. z. Poukazoval na to, že žalobca nebol trestne stíhaný, v okolí i v mieste bydliska je známy. Má tri firmy na spracovanie dreva na výrobu palivového dreva a farmu, z ktorej predáva mlieko. Bol neprávom tresne stíhaný za skutok, ktorý bol popisovaný tak, že zbil vlastnú matku. Rovnako v tom istom čase sa začalo neprávom trestné stíhanie voči jeho manželke, a neskôr aj voči obom synom, čo značne poškodilo meno žalobcu, aj meno celej rodiny, jeho postavenie v pracovnom i spoločenskom živote. Na dôkaz tohto tvrdenia navrhoval vypočuť svedkov manželku K. Š., syna C. Š. a rodinnú známu N. C..

9. Nárok na náhradu sumy 549,98 eur ako trov právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli pri predbežnom prejednaní nároku preukazoval žiadosťou o predbežné prejednanie nároku, odpoveďou na túto žiadosť, tak isto predložením faktúry č. V.-XXXX/XXX zo dňa 25.04.2016, splatnej dňa 09.05.2016, ako aj vyúčtovaním trov právneho zastúpenia č.l. 127, 128 a dokladom o zaplatení tejto sumy zo strany žalobcu na č.l. 129.

10. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, podstatným obsahom spisu Okresného súdu Y. sp. zn. XT/XXX/XXXX, oboznámením sa s obsahom žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, adresovanej Generálnej prokuratúre SR dňa 06.10.2015, podaním Generálnej prokuratúry SR (na č.l. 26), ktorým bola táto žiadosť postúpená na vybavenie Ministerstvu spravodlivosti SR, odpoveďou Ministerstva spravodlivosti SR, ktoré s takýmto postúpením žiadosti nesúhlasilo poukazujúc na to, že v danom prípade nie je orgánom príslušným k prejednaniu žiadosti žiadateľa z dôvodu ktorého túto v súlade s ustanovením § 4 ods. 3 Zákona 514/2003 Z. z. postúpila opäť Generálnej prokuratúre SR. Odpoveďou Generálnej prokuratúry zástupcovi žalobcu o tom, že Generálna prokuratúra sa touto vecou už nebude zaoberať, lebo sa ňou má zaoberať Ministerstvo spravodlivosti. Faktúrami na zaplatenie sumy 1337,29 eur a sumy 549,98 eur, ako aj dokladmi o zaplatení týchto súm zo strany žalobcu na účet právneho zástupcu, daňovými priznaniami k dani z príjmov fyzickej osoby u žalobcu za rok 2012, rok 2013, rok 2014, vypočul strany sporu v konaní, ako aj navrhnutých svedkov K. Š., C. Š. a N. C. a zistil tento skutkový stav.

11. Dňa 30.11.2012 v Y. vydal vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ v Y., odbor kriminálnej polície, oddelenie všeobecnej kriminality Y. uznesenie o vznesení obvinenia pod sp. zn. ČVS: M.-XXX/M.-Y.-

XXXX, ktorým bolo žalobcovi vznesené obvinenie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa §20 Tr. zákona. Tohto skutku sa mal dopustiť žalobca tak, že dňa XX.XX.XXXX po predchádzajúcej slovnej roztržke mal fyzicky úmyselne napadnúť svoju matku C. Š. v rodinnom dome na G. č. XX v Y. a mal jej spôsobiť následné zranenia s adekvátnou dobou liečenia okolo XX dní, pričom jej mal aj vulgárne nadávať a fyzické napadnutie mal uskutočniť v spolupáchateľstve so svojou manželkou K. Š., voči ktorej tak isto bolo vznesené obvinenie pre spáchanie rovnakého skutku tým istým uznesením. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal žalobca v zákonnej 3-dňovej lehote sťažnosť, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry Y.É. uznesením XPv/XXX/XXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX zamietol a dňa 07.11.2013 podal obžalobu na Okresný súd Y..

12. Okresný súd Y. rozhodol vo veci rozsudkom č. k. XT/XXX/XXXX-XXX zo dňa 14.10.2014 tak, že žalobcu spod obžaloby oslobodil a to z dôvodu, že nebolo preukázané, aby sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

13. Žalobca podal na Generálnu prokuratúru žiadosť o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody, ktoré mu vznikli v tomto trestnom konaní na trovách právneho zastúpenia, čo v konaní nebolo sporné a sám zástupca žalovanej strany na pojednávaní uviedol, že žiadosť Generálna prokuratúra prevzala dňa 08.04.2016. Tejto žiadosti však nevyhovela a postupovala ju Ministerstvu spravodlivosti majúc za to, že orgánom príslušným na zastupovanie Slovenskej republiky má byť Ministerstvo spravodlivosti, nie Generálna prokuratúra. Túto okolnosť Generálna prokuratúra oznámila písomne aj zástupcovi žalobcu a teda nebolo sporným to, že nárok žalobcu na náhradu škody nebol uspokojený pri predbežnom prejednaní nároku, avšak v súvislosti s týmto predbežným prejednaním nároku vznikla žalobcovi tak isto škoda na trovách právneho zastúpenia v sume 549,98 eur, ktorú žalobca na účet právneho zástupcu zaplatil a išlo o dva úkony - prevzatie a príprava právneho zastúpenia a podanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku vo výške 441,54 eur a náhrada hotových nákladov dvakrát 8,39 eur, spolu 549,98 eur, čo vyplýva z č.l. 128 a dokladu o zaplatenie tejto sumy zo strany žalobcu na č.l. 129.

14. Predmetom predbežného prejednania nároku mal však byť nárok žalobcu na náhradu škody v sume 1337,29 eur, ktoré žalobcovi vznikli práve na trovách právneho zastúpenia v konaní vedenom pred Okresným súdom Y. pod sp. zn. XT/XXX/XXXX. Na preukázanie týchto trov predložil žalobca faktúru na č.l. 119, doklad o zaplatení tejto sumy na č.l. 120, ako aj rozpis jednotlivých úkonov právnych na č.l. 121, pričom súd porovnal vykonanie týchto úkonov s obsahom pripojeného trestného spisu Okresného súdu Y. XT/XXX/XXXX a zistil, že všetky právne úkony právneho zastúpenia zo strany zástupcu žalobcu boli vykonané. Išlo celkom o 15 úkonov právnej služby, za ktoré si právny zástupca žalobu uplatnil tarifnú odmenu za úkon právneho zastúpenia, režijný paušál, náhradu za stratu času a cestovné. Tarifná odmena bola v súlade s § 13 ods. 2 Vyhlášky 655/2004 Z. z. znížená o 50%, pretože išlo o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch osôb. Súd považoval všetky úkony za dôvodne uplatnené najmä po tom, čo zástupca žalobcu na poslednom pojednávaní upresnil, že nie je namieste posudzovať úkony pod poradovým číslom 2 a 3 ako úkony, ktoré možno subsumovať pod prípravu a prevzatie zastúpenia z dôvodu, že v reálnom živote dochádza k prvému stretnutiu medzi žalobcom a zástupcom, alebo medzi klientom a právnym zástupcom v časovej tiesni, kedy mu je predložené k nahliadnutiu len uznesenie o vznesení obvinenia, preto je možné pripustiť, že pod úkon príprava a prevzatie právneho zastúpenia možno priradiť predloženie plnomocenstva, avšak ďalšie úkony, ako je žiadosť o vyrozumenie o konaní úkonov, žiadosť o nahliadnutie do spisu sú už úkonmi, ktoré majú mať právnu formu a tak isto preštudovanie spisu bolo uskutočnené 11.01.2013. Následne sa teda po oboznámení s obsahom uznesenia o vznesení obvinenia, a udelení plnej moci na zastupovanie žalobcu v trestnom konaní, sa zástupca dostavil do Y., kde spis študoval, a preto mu aj za tento úkon patrí finančná náhrada. Súd uznal tieto argumenty zástupcovi žalobcu, a preto jedinou chybou, ktorú pri preskúmaní vyčíslenia trov právneho zastúpenia zistil bolo to, že právny zástupca žalobkyne pri výpočte tarifnej odmeny za úkon po 01.07.2013 použil nesprávny výpočtový základ, a to výpočtový základ, ktorý o tri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3, a nie o štyri roky, ako ukladá vyhláška účinná od 01.07.2013. Súd preto za úkon pod poradovým číslom 10 - podnet na preskúmanie obžaloby 03.12.2013 priznal sumu 28,98 eur (pri použití výpočtového základu za prvý polrok roku 2009, ktorý o štyri roky predchádza roku 2013), za úkon pod poradovým číslom 11 - porada s klientom zo dňa 09.04.2014 v trvaní 1 hodiny sumu 40,07 eur, za úkon pod poradovým číslom 12 - účasť na hlavnom pojednávaní zo dňa 10.04.2014 (8.30 - do 12.15 hod.) sumu 60,11 eur, za úkon pod poradovým číslom 13 - návrh na doplnenie dokazovania zo dňa 15.04.2014 sumu 30,05 eur a za úkon pod poradovým

číslom 14 - porada s klientom zo dňa 13.10.2014 sumu 40,07 eur a za úkon pod poradovým číslom 15 - účasť na pojednávaní dňa 14.10.2014 (od 08.30 do 15.00 hod) sumu 90,16 eur.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené súd krátil trovy právneho zastúpenia a dospel k záveru, že žalobcovi patrí náhrada škody na trovách právneho zastúpenia sumu 1184,07 eur.

16. Podľa ustanovenia § 2 zákona č. 514/2003 Z. z. účinného v čase vznesenia obvinenia, na účely tohto zákona a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, b) orgán verejnej moci je 1. štátny orgán, 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a) a ods. 2 citovaného zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 a 2 citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu
a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak
1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)
b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru,
e) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,
k) orgán príslušný podľa písmen a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.
Ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Podľa ustanovenia § 5 odsek 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa ustanovenia § 6 odsek 1 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa ustanovenia § 6 odsek 2 citovaného zákona, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 a 2 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa ustanovenia § 16 ods. 1 citovaného zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 citovaného zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

17. Vo vzťahu k pasívnej legitimácii žalovanej súd poukazuje na na judikovaný názor Najvyššieho súdu SR, ktorý vo svojom rozsudku sp. zn. X Q. XXX/XXXX konštatuje, že v prípade, ak išlo o trestné stíhanie na podklade obžaloby podanej prokurátorom, ktoré sa skončilo oslobodením žalobcu spod obžaloby, prichádzali by do úvahy dva orgány verejnej moci, ktoré by mohli v tomto prípade niesť zodpovednosť za škodu, ktorá žalobcovi vznikla. Tým prvým je ministerstvo vnútra a tým druhým je generálna prokuratúra. Z hľadiska určenia, ktorý z týchto orgánov je v tom - ktorom prípade orgánom konajúcim v mene štátu, je rozhodujúce, na ktorom z nich bola podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody; ak žiadosť bola podaná na oboch uvedených orgánoch, je príslušným ten z nich, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

18. Nárok na náhradu škody, ktorá bola spôsobená začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., pri ktorom je treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť má v tomto zmysle tiež oslobodenie spod obžaloby, pričom skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie je bez významu. Súd má teda zato, že ak bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby, tak ako tomu bolo v predmetnej veci, má právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia po splnení ďalších podmienok vyžadovaných zákonom č. 514/2003 Z.z. i napriek tomu, že k zrušeniu uznesenia o vznesení obvinenia nedošlo.

19. Pokiaľ ide o samotnú škodu, tak žalobca si uplatnil škodu pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v trestnom konaní. Z ustanovenia §18 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. je zrejmé, že náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému v konaní vznikli. Žalobca preukázal úhradu sumy 1337,29 eur ako trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní a to predložením výpisu z účtu právneho zástupcu žalobcu. Teda preukázal to, že v jeho majetkovej sfére došlo k ujme spočívajúcej v zmenšení majetku. V konaní bola preukázaná aj príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou. Vyžaduje sa, aby protiprávne konanie, nezákonné rozhodnutie a vznik škody boli v logickom slede, teda aby toto nezákonné rozhodnutie bolo príčinou a vznik škody vrátane jej rozsahu následkom tejto príčiny. Vydaním uznesenia o vznesení obvinenia, prebiehajúcim trestným konaním bola táto príčinná súvislosť preukázaná, ako aj to, že žalobca vynaložil náklady spojené s obhajobou pred súdom, ktoré by neboli vznikli v prípade, ak by bolo trestné stíhanie zastavené. Výšku týchto trov súd upravil tak, ako je to vyššie uvedené. Pokiaľ ide o úkony, priznal všetky právne úkony vykonané právnym zástupcom. Úpravu urobil len pri výpočtovom základe, ktorý bol žalobcom zle vyčíslený za úkony po 01.07.2013 a ktorý po úprave tohto výpočtového základu v súlade s citovanou právnou normou predstavil sumu na trovách právneho zastúpenia vo výške 1184,07 eur. Žalobca si v súvislosti s náhradou škody uplatnil aj nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1 prvá veta O. z. ak dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa ustanovenia §517 ods. 2 O. z. ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania, poplatky z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Nariadenie Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o 5%-tuánych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Je nesporné, že žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania po uplynutí 6-mesačnej lehoty odo dňa prevzatia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku žalobcu, ktorý v konaní bol nesporný a to deň 08.10.2015, preto 6-mesačná lehota uplynula ku dňu 09.04.2016, a tento deň je deň, kedy sa aj žalovaná dostala do omeškania s plnením tohto peňažného dlhu, preto súd vo vzťahu k náhrade škody priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania z priznanej sumy tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

21. Žalobca sa podanou žalobou domáhal ďalšieho nároku, a to priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 5.000 eur.

22. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

23. Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

24. Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (209/1992 Zb.), každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

25. Úprava ochrany súkromia, vrátane rodinného súkromia, vychádza zo zásady, že do súkromného života osoby sa nesmie neoprávnene zasahovať a nesmie sa jej súkromnému životu spôsobiť žiadna ujma. Funkciou práva na súkromie je totiž zabezpečiť pre fyzickú osobu nerušenosť súkromnej sféry, v ktorej by mohla všestranne rozvíjať svoju osobnosť. Ústava zároveň rodinný život priraďuje k súkromnému životu, pričom toto priradenie treba interpretovať tak, že rodinný život a právo na jeho ochranu sú súčasťou súkromia. Súčasťou súkromného života je bezpochyby rodinný život, zahŕňajúci nielen sociálne, morálne a kultúrne vzťahy medzi najbližšími príbuznými, bez ohľadu na to, či trvale žijú alebo nie, ako aj vzťahy medzi prarodičmi a vnukmi alebo medzi dospelými deťmi, žijúcimi vo vlastných rodinách a ich rodičmi. Ústava chráni aj súkromie fyzickej osoby v rodinných vzťahoch voči iným fyzickým osobám, čo v sebe zahŕňa vzťahy sociálne, kultúrne, ale aj morálne, či materiálne. Zásahy do týchto vzťahov, ktoré sú neoprávnené, možno kvalifikovať ako zásahy do rodinného života - do rodinného súkromia. V prípade, že i medziľudské väzby tvoriace základ a rámec súkromného života

jednotlivca dosahujú určitú intezitu a vykazujú určité ďalšie charakteristiky, môže takouto deštrukciou vzťahov dôjsť k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu súkromia ako čiastkového práva na ochranu osobnosti za podmienky, že konanie pôvodcu zásahu je protiprávne, je objektívne spôsobilé do práva na ochranu osobnosti zasiahnuť a existuje príčinná súvislosť medzi protiprávnym zásahom do osobnosti fyzickej osoby objektívne spôsobilým vyvolať nemajetkovú ujmu, spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby a vznikom tejto nemajetkovej ujmy.

26. Občiansky zákonník neupravuje maximálnu ani minimálnu výšku poskytovaného zadosťučinenia. V zmysle § 13 ods. 1 OZ sa vyžaduje iba primeranosť tohto zadosťučinenia s prihliadnutím na závažnosť ujmy a okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo. Zmyslom zadosťučinenia nemá byť zábezpeka, zdroj obživy ani náhrada príjmu a nemôže viesť k neprimeranému obohateniu. Výška priznaného zadosťučinenia musí zohľadňovať závažnosť vzniknutej ujmy na strane žalobkyne, teda trvalú citovú traumu ale aj okolnosti na strane žalovanej, kde nešlo o úmyselné konanie.

27. Na preukázanie nemajetkovej ujmy žiadal žalobca vykonať dôkaz výsluchom žalobcu a navrhnutých svedkov. Z výsluchu žalobcu súd zistil, že žalobca považuje toto trestné konanie, ktoré skončilo oslobodzujúcim rozsudkom za taký zásah do osobnostných práv, že mu nepostačuje len oslobodzujúci rozsudok a žiada teda aj priznanie nemajetkovej ujmy. Poukázal na to, že tým, že jeho matka ho nepravdivo obvinila, že ju zbil, spolu so sestrou rozširovali o ňom po celom Y. takéto nepravdivé lži, a orgány činné v trestnom konaní dostatočne nepreverili pravdivosť tohto tvrdenia, čím sa zasiahlo do jeho osobnostných práv, pretože v okolí je známy. Prevádzkuje tri firmy. Po tom, ako sa rozšírilo, že má problémy a že sa voči nemu vedie trestné konanie, pretože napadol a zbil vlastnú matku, začali sa od neho dištancovať aj samotní odberatelia, aj odberateľ z G., ktorý za ním prišiel až do Y. a pýtal sa, čo to vlastne znamená, že zbil matku. Ľudia sa pohoršovali a verili tomu, odsudzovali ho, keďže išlo o ublíženie na zdraví staršej osobe a verili matke, nie jemu. Celá záležitosť bola o to zložitejšia, že nepravdivé obvinenie bolo nielen vo vzťahu k nemu, ale aj k jeho manželke K. Š., ktorá rovnako bola obvinená a voči nej rovnako sa viedlo trestné stíhanie pre taký istý skutok, ktorého sa mali dopustiť obaja v spolupáchateľstve. Matka žalobcu obvinila so sestrou aj synov žalobcu a obaja synovia boli tak isto v tomto období nepravdivo obvinení. Viedlo sa voči nemu trestné stíhanie, boli vzatí do väzby, prípad bol medializovaný a následne boli obaja spod obžaloby oslobodení. Táto okolnosť spôsobila v jeho rodine veľké problémy, pretože ak dovtedy žil v usporiadanom manželstve, tak mu manželka celú záležitosť začala vytýkať, do čoho ju dostala jeho rodina. Ľudia sa od neho dištancovali a nechceli s ním mať nič spoločné. Poukazoval práve na to, že orgány činné v trestnom konaní nebrali do úvahy nič, čo chcel k veci povedať. V čase vyšetrovania bol v miestnosti aj otec žalobcu. Všetko sa to malo odohrať v tejto miestnosti. Žalobca žiadal orgány činné v trestnom konaní, aby ho vypočuli, avšak na tento návrh nebolo prihliadané, preto to dopadlo tak, ako to dopadlo. Aj keď žalobca predložil do konania na preukázanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy aj daňové priznania za roky 2012, 2013, 2014, aby preukázal straty a bol si vedomý toho, že týmito dôkazmi nemôže celkom preukázať príčinnú súvislosť medzi trestným stíhaním a následnými stratami v podnikaní. Uvádzal, že v tejto celej veci mal stres, depresie a je presvedčený, že iniciátorkou celého tohto diania bola jeho sestra. Prestal sa navštevovať so susedmi, prerušili sa styky, známi sa mu posmievali a odsudzovali, že matku týra, bije a vyháňa ju z domu. Takáto atomosféra bola vytvorená v Y. a okolí, kde bol všeobecne známy a následne pod tlakom týchto udalostí opustila spoločnú domácnosť aj jeho manželka, ktorá vycestovala na tri mesiace do Š. ku sesternici, aby sa ukľudnila.

28. Z výsluchu svedkyne K. Š., manželky žalobcu súd zistil, že táto v plnom rozsahu potvrdila, do akej situácie sa dostali v čase začatia a vedenia trestného stíhania. Manželstvo sa otriaslo v základoch a dodnes žalobca podľa nej sa nevyporiadal s tým a má z toho zdravotný problém. Narušili sa spoločenské, pracovné i rodinné vzťahy, lebo sa odvrátili od nich kamaráti. V Y. sa o tom veľa rozprávalo a táto okolnosť ovplyvňovala aj manželské spolužitie, kde boli neustále denné hádky, pretože svedkyňa vyčítala žalobcovi, čo spôsobila jeho matka. Žalobca s touto kauzou žije, je však stále nervózny, nevyspytateľný, vracia sa k tomu a nevie sa s tým vyrovnať. Situácia bola o to ťažšia, že do prípadu boli zatiahnutí aj ich synovia. Podľa svedkyne žalobca to ťažko znáša aj preto, že počas predchádzajúcich rokov mal s matkou dobrý vzťah, inklinoval k nej. Aj keď žili oddelene, tak ju často navštevoval, robil jej nákupy, pomáhal jej a o to bol silnejší stresujúci negatívny zážitok, keď sa táto vec udiala a keď ho neprávom obvinili spolu so sestrou, že jej ublížil na zdraví. Svedkyňa poukazovala na to, že aj ona bola z toho istého skutku obvinená, pričom orgány činné v trestnom konaní boli zamerané proti ním. Pripúšťa, že ľudia, ktorí o tom v tom čase rozprávali, jedni tomu verili, druhí neverili, ale väčšina sa pohoršovala.

Podľa nej si orgány činné v trestnom konaní neodviedli dobrú prácu, pretože pri postupe nedbali na návrhy na vykonanie dôkazov zo strany žalobcu a veci nabrali rýchly spád. Jedno nepravdivé obvinenie zo strany matky spôsobilo, že boli štyria členovia rodiny obvinení, boli vznesené štyri obvinenia voči nej, voči žalobcovi a voči ich synom a všetky skončili oslobodzujúcim rozsudkom.

29. Z výpovede svedka Ľ. Š. súd zistil, že aj tento svedok potvrdil, že otca tá celá záležitosť poznačila. Doteraz je z toho veľmi nervózny. Zmenila sa aj atmosféra doma, kde sú často hádky, keďže žije v spoločnej domácnosti s rodičmi. Napriek tomu, že bol vydaný oslobodzujúci rozsudok v prospech žalobcu, žalobca sa naďalej pre túto okolnosť trápi. Boli do toho zainteresovaní aj samotný svedok Ľ. Š. a jeho brat C. Š.. Voči ním boli tiež vznesené obvinenia a to v súvislosti, že mali ovplyvňovať svedka. Vec bola medializovaná a už len samotná okolnosť, že boli štyri trestné stíhania v jednej rodine v malom meste spôsobila to, že ľudia začali vnímať túto rodinu veľmi zle a poškodilo sa tým výrazne i postavenie žalobcu, i celej rodiny.

30. Z výpovede svedkyne N. C. súd zistil, že táto ako rodinná známa potvrdila, že rodina žalobcu je v Y. známa. V spokojnom manželstve žila cez 30 rokov bezkonfliktne a až okolnosť súvisiaca s trestným stíhaním spôsobila, že sa narušili vzťahy v rodine a to po konflikte, ktorý nastal, pretože matka žalobcu obvinila žalobcu, nevestu a ich synov, že ju zbili a to bezdôvodne. Svedkyňa navštevovala domácnosť žalobcu, preto poznala aj ich spolužitie, ktoré bolo podľa nej bez nejakých väčších problémov. Po tom, čo boli vznesené štyri obvinenia, sa však situácia zmenila, manželka žalobcu opustila a rodina bola rozvrátená. Ona sama vnímala na verejnosti, že ľudia o tomto prípade rozprávajú, rozoberajú. Niektorí ich ľutovali, niektorí ich odsudzovali. Potvrdila však, že verejnosť sa v čase tohto prípadu týmto prípadom aj zaoberala a ľudia si to medzi sebou rozprávali.

31. Z výpovedi svedkov mal súd za preukázané, že trestné stíhanie žalobcu bolo v mieste bydliska všeobecne známe, že táto okolnosť zasiahla do osobnostných práv žalobcu o to viac, že obvinenie bolo vznesené pre skutok, ktorý sa mal stať takým spôsobom, že mal sa správať neúctivo k matke, že ju mal fyzicky napádať, vulgárne jej nadávať, pričom nič z toho nebola pravda, ako to preukazuje aj oslobodzujúci rozsudok. Súd mal za preukázané, že žalobca aj s celou svojou rodinou túto situáciu musel prežívať stresujúco, keďže nešlo len o trestné stíhanie za tento skutok vo vzťahu k jeho osobe, ale aj k jeho najbližším, teda k manželke a následne aj k deťom. V prejednávanom prípade došlo k porušeniu práva žalobcu tým, že v dôsledku nezákonného rozhodnutia bola teda žalobcovi spôsobená aj nemajetková ujma. Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je dať do vzťahu mieru ujmy na hodnotách ľudskej osobnosti s konkrétnym finančným vyjadrením náhrady takejto nemajetkovej ujmy, ktorá žalobcovi vznikla a aspoň týmto spôsobom prispieť k zmierneniu vzniknutého stavu. Vo vzťahu k náhrade nemajetkovej ujmy v dôsledku nezákonného trestného stíhania žalobcu je nepochybné, že nezákonné rozhodnutie predstavuje vážny zásah do osobnej slobody jednotlivca a vyvoláva aj ďalšie negatívne dopady na jeho osobný život, zasahuje do súkromného života, do jeho cti, do dobrej povesti a nezákonné rozhodnutie spôsobilo porušenie práva garantované Ústavou SR, ako je právo na rešpektovanie a ochranu súkromného rodinného života, dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti tak, ako to zaručuje článok 19 ods. 1, 2 Ústavy SR. Vychádzajúc z vyššie uvedeného zisteného skutkového stavu mal súd za to, že žalobca preukázal zásah a nepriaznivý dopad nezákonného rozhodnutia vznesenia obvinenia voči jeho osobe v rodinnom, i súkromnom živote, a preto zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2500 eur s tým, že vo zvyšku nárok žalobcu o náhradu nemajetkovej ujmy zamietol.

32. Súd pri rozhodovaní o nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy mal za to, že napriek tomu, že vo veci nebolo vykonané rozsiahle dokazovanie, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu je možné pri hodnotení nemajetkovej ujmy vychádzať zo všeobecne známych a akceptovaných skutočností, že trestné stíhanie predstavuje vždy závažný zásah do života jednotlivca, vystavuje ho stresu, emocionálnej, finančnej a časovej záťaži, ktorá sa dĺžkou stíhania umocňuje. Viac, ako dvojročné prežívanie uvedeného stavu spolu so skutočnosťou, že nebol v súvislosti so žalovaným skutkom stíhaný len sám, ale aj jeho manželka, následne boli trestne stíhaní aj dvaja synovia a všetky tieto konania vzájomne súviseli, čo je súdu aj všeobecne známe, keďže v senáte 5C je prejednávaná ďalšia vec syna žalobcu o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy a vo veci manželky žalobcu už bolo na Okresnom súde Y. aj právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom pod sp. zn. XXC/XXX/XXXX, kde mal súd za to, že oslobodenie spod obžaloby bolo založené na závere o nenaplnení znakov trestného činu nielen žalobcu, ale aj jeho manželky a následne aj jeho synov a žalobcovi nebolo poskytnuté žiadne

ospravedlnenie odôvodňujúce záver o vzniku nemajetkovej ujmy, ktorej náhrada kompenzácia sumou 2500 eur je zodpovedajúca kritériám ustanovenia § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z. z. Vzhľadom na to rozhodol súd o náhrade nemajetkovej ujmy tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

33. Samostatným nárokom, ktorý uplatňoval žalobca v tomto konaní bol aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatňovaním nároku na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktoré mu vznikli v súvislosti s právnym zastúpením v trestnom konaní.

34. V zmysle ustanovenej judikatúry trovy konania nemusí účastník občianskeho súdneho konania vynaložiť vždy v čase po jeho začatí, alebo do jeho právoplatného skončenia, avšak musia byť vždy zaplatené v bezprostrednej súvislosti s týmto konaním (R14/1985, R12/1991). Súd je toho názoru, že trovy konania, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s právnym zastúpením pri podaní žiadosti o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody, súvisia s týmto konaním o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, lebo boli vynaložené v bezprostrednej súvislosti s tým istým trestným konaním. Súd poukazuje najmä na to, že predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody je v zmysle uvedených ustanovení zákona hmotnoprávnou podmienkou možnosti úspešne sa domáhať uspokojenia nároku na súde a tieto náklady je preto potrebné považovať za trovy konania o náhradu škody a zahrnúť ich do sumy, ktorú je žalovaná v prípade úspechu žalobcu povinná mu nahradiť. V konaní nebolo sporné to, že pri predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody bol žalobca zastúpený právnym zástupcom a ani to, že trovy tohto právneho zastúpenia právnemu zástupcovi uhradil. Súd mal aj za to, že išlo o trovy účelne vynaložené, t.j. nevyhnutné pre uplatnenie práva. Napriek tomu súd nezahrnul náklady na právne zastúpenie pri predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody do istiny s tým, že bude potrebné ich zohľadniť pri určení výšky náhrady trov tohto konania v konaní o náhradu škody po právoplatnosti tohto rozsudku.

35. O trovách konania rozhodol súd v časti konania o náhradu škody, ktorá vznikla žalobcovi z titulu zaplatenia trov právneho zastúpenia podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Žalobca uplatňoval z titulu náhrady škody voči žalovanej nárok na zaplatenie 1337,29 eur. Súd priznal žalobcovi z tohto titulu sumu 1184,07 eur, preto žalobca bol v tejto časti konania vo vzťahu k žalovanej úspešný v rozsahu 78% a pri tomto nároku, ktorý je aj samostatne žalovateľným, súd preto postupoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 2 CSP.

37. Toto konanie bolo začaté za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, žaloba bola podaná dňa 03.05.2016, a v časti konania o náhradu nemajetkovej ujmy výrok súdneho rozhodnutia závisel od úvahy súdu. V čase účinnosti Občianskeho súdneho poriadku sa takáto náhrada trov konania posudzovala podľa § 142 ods. 3 O.s.p. Nová právna úprava na rozdiel od predchádzajúcej už neobsahuje špeciálne podstaty z ustanovenia § 142 ods. 1, 2, 3 O.s.p., ale len úpravu náhrady trov konania podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, pričom na prvom mieste je zásada úspechu a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v §255 ods. 2 CSP.

38. Súd mal za to, že aj keď pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy postupuje podľa nového procesného predpisu podľa § 255 ods. 2 CSP, je potrebné posúdiť náhradu trov konania v súlade so zásadou plného úspechu, pretože ide o typ konania, kde rozhodnutie na plnenie v časti výšky plnenia záviselo od úvahy súdu. Princíp vyjadrení v §142 ods. 3 O.s.p. bude teda uplatňovaný naďalej, a to na základe interpretácie všeobecného § 255 CSP v súlade s článkom 2 ods. 1, článkom 3 ods. 1 a článkom 4 ods. 1, 2 CSP, čo vyplýva aj zo samotnej dôvodovej správy k CSP.

Podľa článku 2 ods. 1 CSP ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

Podľa článku 3 ods. 1 CSP každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

Podľa článku 4 CSP ods. 1, 2 ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

39. Na základe vyššie uvedeného priznal súd v súlade s vyššie citovanými normami žalobkyni náhradu trov konania o náhradu nemajetkovej ujmy vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade v celom rozsahu s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.